

Bilag 2.

Ved at fremsende det hoslagt tilbagefølgende fra Folketingets Udvalg an-gaaende Forslag til Lov om Ændringer i Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning i Sølov af 1. April 1892 modtagne Spørgeskema, indeholdende visse nærmere formulerede Spørgsmaal vedrørende forskellige af de i nævnte Lovforslag indeholdte Bestemmelser, har det høje Ministerium i Skrivelse af 14. d. M. (J. N. 19 3) udbedt sig undertegnedes Ytringer meddelt.

Ministeriet har derhos vedlagt den ligeledes hoslagt tilbagefølgende Afskrift af et fra fornævnte Udvalg modtaget Exposé, indeholdende forskellige af Overretssagfører Alfred Christensen som Medlem af det paagældende Udvalg til Lovforslaget fremsatte Bemærkninger, med Anmodning om sammes Tilbagesendelse ledsaget af de Udtalelser, hvortil det saaledes fremkomne eventuelt maatte foranledige os.

I denne Anledning skal vi herved tillade os at udtale følgende:

ad *Udvalgets Spørgsmaal*:

ad 1. a. *Ja*. — Det bemærkes dog herved, at det paatænkes ved en *særlig Konvention om Rederes Ansvar* at fastsætte bindende internationale Regler i denne Henseende, og at Behandlingen af denne Konvention er saa vidt fremskreden, at der kan ventes et Resultat i det kommende Aar.

Det tilføjes, at det ved Fastsættelsen af Godtgørelsen altid er Domstolene i vedkommende Land, der fastsætter Beløbet, og at der ikke vil kunne gives nogen almenyldig, international Regel for Tilmaalingen af Erstatning for Liv og Skade paa Helbred, da Livsstilling og Forsørgelsespligt vil stille sig saa forskellige i de enkelte Tilfælde.

ad 1. b. En tilskadekommen — saavel som en omkommen Persons paarørende — vil efter eget Valg kunne søge hvert af Rederierne i disses Hjemland. Det Rederi, der da har maattet betale Erstatning, kan *formentlig* søge Regres hos det andet Rederi for *hele* det udrødte Beløb, men kun indenfor den *Maksimumsgrense* for Hæftelsens Omfang, som sidstnævnte Rederis Hjemland har fastsat.

ad 1. c. Storbritannien og de Kolonier, hvor engelsk Ret gælder, har, da Ansvaret er en paa Rederen hvilende personlig Forpligtelse, en Begrænsning af 15 £ i Kollisionstilfælde, hvor Menneskeliv gaar tabt. Saa vidt vi ved, hæfter i alle andre Lande Rederen kun med sin Søformue. Dette Begreb er lidt forskelligt i de forskellige Lande, og for at faa en ensartet Regel i Henseende til Reders Hæftelse er der afholdt flere Konferencer i Brüssel. Som ovenfor under *1. a.* bemærket ventes det, at der i det kommende Aar vil blive opnaaet Ensartethed i de vigtigste europæiske og amerikanske Lande paa dette Omraade.

ad 2 a. *Ja* — de erstatningsberettigede kan altid faa *hele* Erstatningen hos det i Spørgsmaalet sidstnævnte Rederi.

Det sidstnævnte Rederis *Regresret* kan ifølge Konventionens *Art. 4* i Slutningen ordnes ved Lov i hvert *enkelt* Land. Den Lov, der bliver afgørende for Regressen, er Loven i det *regrespligtige* Rederis Hjemland.

Hvis der ikke gives *særlige* Regler om Regressen, kan det tænkes, at Domstolene, naar det førstnævnte Rederi har fraskrevet sig Ansvaret, vil gaa en af følgende to Veje:

- a) *nægte Regres* og følgelig lade den, der har maattet betale hele Erstatningen, bære denne *alene*;
- b) *give Regres i det Forhold, hvori dette Rederi skal bære Skaden*, uden at tage noget Hensyn til Fraskrivelsen af Ansvaret.